

JAK PIĘKNIE SIĘ RÓŻNIC

SCENARIUSZ LEKCJI NA PODSTAWIE KSIĄŻKI
„CO CIEKAWI DINOZAURY?” SWAPNY HADDOW I YITING LEE

Zgodne
z podstawą
programową
2026

 HarperCollins

O AUTORCE SCENARIUSZA:

Magdalena Nogaj jest nauczycielką języka polskiego w szkole podstawowej i technikum w Głuchołazach oraz egzaminatorką, autorką scenariuszy lekcji oraz edukatorką. Prowadzi warsztaty z edukacji filmowej, animacji poklatkowej i bezpiecznego korzystania z internetu. Współpracowała z Filmoteką Narodową – Instytutem Audiowizualnym jako Liderka Filмотeki Szkolnej. Ukończyła studia stART w Warszawskiej Szkole Filmowej. Trenerka w Fundacji Nowoczesna Polska w projekcie Cybernauca oraz w projekcie transgranicznym: „Usprawnienie czesko-polskiej współpracy w walce z cyberprzestępczością”. W 2015 r. otrzymała nagrodę Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej w kategorii: Edukacja młodego widza.

WIĘCEJ O KSIĄŻCE (KLIK):

OBSZAR NAUCZANIA:

Klasy 1-3 szkoły podstawowej.

Scenariusz łatwo można dostosować również dla przedszkolaków.

TREŚCI ZGODNE Z PODSTAWĄ NAUCZANIA JĘZYKA POLSKIEGO:

I. ETAP EDUKACYJNY (KLASY I–III) – EDUKACJA Wczesnoszkolna

1. Edukacja językowa – polonistyczna

Komunikacja. Uczeń:

- wypowiada się w komunikacji bezpośredniej w sposób sensowny i spójny, zrozumiały dla odbiorcy, uwzględniając normy etyki i zasady etykiety językowej oraz okazując wrażliwość kulturową,
- informuje w rozmowie o faktach oraz własnych emocjach i potrzebach, dążąc do precyzji i zgodności z rzeczywistością,
- wyraża w komunikacji bezpośredniej własne opinie, oceny i preferencje, wykazując szacunek dla przekonań rozmówców,
- aktywnie uczestniczy w rozmowie grupowej: słucha innych, zabiera głos i wypowiada się zgodnie z przyjętymi zasadami komunikacji w grupie,
- wykorzystuje słowo pisane do budowania relacji i współpracy z innymi;

Odkrywanie i używanie języka. Uczeń:

- ocenia postępowanie bohaterów tekstu kultury i uzasadnia swoją ocenę,
- czyta i charakteryzuje teksty, których lektura dostarcza mu przyjemności – moduł kultura,

2. Edukacja społeczna.

Kompetencje osobiste. Uczeń:

- rozpoznaje i nazywa swoje mocne strony, rozwija świadomość swoich osiągnięć oraz wykorzystuje je w działaniu

CELE:

Uczeń:

- będzie doskonalił umiejętność uważnego słuchania;
- będzie uczestniczył w rozmowie i wypowiadał się na forum,
- będzie nazywał uczucia bohaterów tekstu
- będzie rozwijał empatię.

KRYTERIA SUKCESU:

Uczeń:

- wysłuchał czytanego tekstu i zapamiętał najważniejsze informacje;
- nazywał emocje i uczucia
- brał udział w zabawie
- brał udział w rozmowie.

MATERIAŁY I POMOCE Dydaktyczne:

- Książka „Co ciekawi dinozaury”
- kartka z kwiatkiem (można przygotować samodzielnie lub wydrukować z załączników)
- kolorowe karteczki (opcjonalnie)
- mazaki lub kredki, papier
- zamykane pudełko z lusterkim w środku lub lusterko

CZAS TRWANIA: 45 MINUT

PRZYGOTOWANIE PRZED ZAJĘCIAMI:

- Należy wydrukować kartkę z kwiatkiem (po jednej dla każdej 4-5-osobowej grupy)
- Przygotować pudełko z lusterkiem
- Ustawić krzesła w okręgu.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Wprowadzenie – 10 minut

Prowadzący pokazuje książkę i mówi, że na zajęciach dzieci poznają doktora Diplo, który jest bohaterem książki „Co ciekawi dinozaury”.

Pokazuje stronę 4 i czyta tekst z tej strony.

Po przeczytaniu słów: „Pytałem na przykład...” przerywa i zadaje dzieciom pytanie: co mogło interesować małego Diplo? Jakie pytania zadawał? Dzieci wymyślają pytania.

Prowadzący czyta strony 5-8, a następnie pyta, gdzie dzieci szukają odpowiedzi na swoje pytania. (Burza mózgów)

2. Część właściwa – 25 minut

a) Prowadzący informuje, że za chwilę zostanie przeczytana jedna z historyjek z książki.

Prowadzący czyta fragment str. 80-87, pokazując obrazki (jeśli dzieci sprawnie czytają, można przeczytać tekst z podziałem na role).

Prowadzący prosi dzieci, żeby opowiedziały przeczytaną historię, a następnie pyta:

Dlaczego Bruno wyszedł z imprezy?

Jak się czuł?

Dlaczego tak się czuł?

Co poradził mu Diplo?

Czy inni powinni się śmiać, gdy Bruno tańczył?

Jak się zachować, gdy inni kogoś wyśmiewają?

Co to znaczy być wyjątkowym?

b) Prowadzący prosi, żeby dzieci zamknęły oczy i wyobraziły sobie łąkę pełną żółtych jednakowych kwiatów, a następnie, żeby pomyślały o kolorowej łące, na której kwitną kwiaty w różnych kolorach i kształtach. Która wydaje im się ciekawsza?

To zadanie można zrobić z formie rysunku: dzieci dzielą kartkę na dwie części, po jednej stronie rysują jednokolorowe kwiaty, po drugiej – w różnych kolorach i kształtach.

c) Praca w grupach

Prowadzący dzieli dzieci na grupy 4-5-osobowe. Każda grupa dostaje kartkę z kwiatkiem (załącznik). W środku kwiatka dzieci zapisują, co łączy całą grupę (np. lubimy lody, lubimy jeździć na rowerze), a na płatkach każde dziecko zapisuje coś, co je wyróżnia. Na wykonanie zadania jest 5 minut. Grupy prezentują swoje kwiatki.

d) Prowadzący czyta tekst ze strony 88, a następnie mówi, że pokaże im kogoś wyjątkowego. Podaje dzieciom pudełko z lusterkiem lub lusterko i każe popatrzeć każdemu dziecku (otwierane pudełko robi większe wrażenie).

* Opcjonalna aktywność (ok. 10 minut). Prowadzący prosi dzieci, żeby wstały. Przyczepia każdemu do pleców karteczkę i prosi, żeby dzieci każdemu na karteczce zapisały, co jest w nim wyjątkowego. Następnie dzieci czytają swoje karteczki.

3. Zakończenie – 10 minut

Prowadzący podsumowuje zajęcia: Każdy z nas jest inny. Świat byłby nudny, gdyby wszyscy byli tacy sami. Różnimy się i to jest wspaniałe. Dzięki temu jesteśmy wyjątkowi, ale nie zapominajmy, że sporo nas łączy.

Prosi dzieci, żeby stanęły w kole, a następnie, żeby osoby, których dotyczy to, co on powie, wystąpiły do środka.

Proponowane zdania:

Lubię pizzę

Lubię morze

Lubię psy

Ładnie rysuję/śpiewam/tańczę

Potrafię...

Na koniec dodaje: Zobaczcie, jak dużo nas łączy!

